
tilki
Kitap

ANILARLA FİLM GİBİ HAYAT
Ekrem Çiftçi

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
tilki@matbumedya.com
0850 304 22 03
Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik
Editör: Ahmet Güler
Sayfa Tasarım: İrem Akyol
Kapak Tasarım: Nuri Çam

1. Basım, İstanbul, Temmuz 2026
ISBN: 978-625-8579-76-5
Tilki Kitap Matbaa / İstanbul
Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo…) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

ANILARLA FİLM GİBİ HAYAT

Ekrem Çiftçi

İÇİNDEKİLER

YAZAR HAKKINDA 11
O, BENİM BABAMDI 13
İLK EVLİLİK, İLK ACILAR 14
"BİR OĞLUM OLURSA KURBAN KESECEĞİM" 15
KÖPEK ISIRMASI 17
MURAT NEHRİ'NDE BOĞULMA RİSKİ 18
KÖYDE ÇOCUKLUK HAYATI 19
ORTAOKUL HAYALİ 20
ERZURUM VE MUŞ LİSESİ 21
İLK HAFTA VE SPOR KOLU 22
YARIŞMA VE UYUZ HASTALIĞI 23
ZAYIF NOTLAR VE İSTANBUL TARTIŞMASI 24
DEMİRCİLİK VE ESENLER 25
BİR İSTANBUL HİKAYESİ: ÂŞIK OLMAK 28
HAYVANCILIK VE TİCARET 30
ASKERLİK KARARI (BİR HİKÂYE) 32
YİNE İSTANBUL, YİNE İŞ 36
BİR AŞK HİKÂYESİ 39
İŞE GİRİP SONRA KOVULMAK 41
BİR ÖLÜME ŞAHİT OLMAK 45
YENİ İŞİME BAŞLAYIŞ 46
ASKERLİK ÇAĞIM 47
ASKERLİKTE KEŞİF ETMEK 48
DOKTORUN TORPİL YAPIŞI 49

ASKERDE FİRAR ETMEK 50
ASKERDE BALIKÇILIK 52
ASKERDE ANLATTIĞIM ÇOCUKLUK ANILARI 55
İLKOKUL YILLARIM 56
BİR AŞK HİKÂYESİ 58
ASKERLİKTE HIRSIZLIKLA SUÇLANMAK 60
UZMAN ÇAVUŞ SINAVI HAYALİM 63
ESKİDEN FAKİRLİK VARDI AMA İNSANLAR MUTLUYDU 65
BAŞARIYA DOĞRU 69
EKO PEN 73
KAYMAKAM BEY İLE TANIŞMA VE
KÖY OKULLARI PROJESİ 76
GÜVEN VE İŞ BİRLİĞİ 77
EKONOMİK KRİZ VE DAYANIŞMA 78
ANKARA YOLCULUĞU 80
17 AĞUSTOS 1999 DEPREMİ 81
RAKİBİN DURUMU VE YENİ YATIRIMLAR 82
BAŞARI VE YENİ ENGELLER 85
YENİ BİR KAZA TEHLİKESİ VE TEDBİR 87
SAHANIN TOZU VE HAKEM KARARLARI 88
BEKLENMEDİK SUÇLAMA VE SİYASİ GERGİNLİK 89
ZARAR ETMEK, İFLAS ETMEK VE MEMLEKET SEVDASI 90
DEĞİŞEN İNSANLAR VE TOPLUMSAL ÇÖKÜŞ 91
AİLE HAYATIM VE SESSİZ AKŞAMLAR 92
SOSYAL YAŞAM VE İTİBAR 94
MEMLEKETİN İLERİ GELENLERİNDEN HAKARET 96
YENİ BAŞLANGIÇLAR VE SİYASETİN BEDELİ 100
YAZILAN ÇEK VE ADANA YOLCULUĞU 103
PATNOS İHALESI VE TEHDİTLER 105
İNEGÖL'DE BAŞARI VE KIZIMIN OKUL AZMİ 107
SİYASİ MANEVRALAR VE ESNAFLIK STRATEJİSİ 108
BÜYÜK KAZA VE HUKUK MÜCADELESİ 109
MUŞ'A ZORUNLU DÖNÜŞ VE AİLEVİ MESELELER 110
EV VE İLK KAMYONET 111
TİCARİ HESAPLAR VE ORTAKLIKLAR 112
ASMA TAVAN VE BEKLENMEDİK BAYİLİK 113
İSTANBUL'A İLK ADIM VE ESKİ DOSTLARLA KARŞILAŞMA 114
YENİ KAPILAR VE HALİT İLE KARŞILAŞMA 115
GAZİ MAHALLESİNDE YENİ BİR BAŞLANGIÇ 117
İLK KIVILCIM VE ORTAKLIK 118
BEKLENMEDİK MİSAFİRLER VE İLK BÜYÜK İŞ 119
GURBETİN ACISI VE İHANETİN GÖLGESİ 120
GAZİ'DE ATEŞ VE SU: SOKAKLARDAKİ ÖFKE 121
KAVUŞMA VE SİYASETİN GÖLGESİNDE BİR GÜN 122
SIRTIMDAKI BIÇAK: HESAPLAŞMA 123
ADLİYE KORİDORLARINDA BİR USTA 124
GERÇEĞİN PEŞİNDE BİR YOLCULUK 125
YENİ BİR SAYFA, YENİ BİR UMUT 127
BÜYÜK PROJELER VE İNSAN SARRAFLIĞI 128
KENDİ KANATLARIYLA UÇMAK 129
KÖK SALMAK: İSTANBUL'DA AİLE OLMAK 130
GEÇMİŞTEN GELEN SELAM 132
EMEĞİN TEKNOLOJİYLE BULUŞMASI:
EKO-PEN'İN YÜKSELİŞİ 133
BİR BABANIN EN BÜYÜK GURURU 134
ESKİ DOSTLAR, YENİ DÜŞMANLAR! 135
MAVİ CAM KRİZİ VE YANLIŞ ANLAŞILMALAR 137
UYANIKLIĞA KARŞI STRATEJİ: ÇELİK VE CAMIN DERSİ 138
2016 YILI: ÇOCUKLARIM VE GELECEĞE YATIRIM 139
YILMAZ HOCA VE BALIKESİR YOLCULUĞU 140

GÖKTÜRK'TE BİR DOST ZİYARETİ VE BÜYÜK PROJELER 141
MEMLEKET HASRETİ: BULANIK YOLLARI 143
ESENYURT'A DÖNÜŞ VE YENİ BİR SAYFA 144
DOST GÖRÜNENLERİN MASKESİ: MENFAAT VE
VEFA MUHASEBESİ 145
ŞAHİNTEPE VE ESENYURT HATTINDA YENİ PROJELER 146
TİCARİ ZORLUKLAR VE CAM DÜKKÂNI MACERASI 157
BURSA YOLCULUĞU VE AZİZ BEY 158
GÜVEN VE İHANET SARMALI 159
HUKUKİ SÜREÇLER VE İCRA TAKİBİ 161
İŞ YERİNDEKİ GERGİNLİK VE YOL AYRIMI 162
ÇEKLERİN AKIBETİ VE ABDULLAH YILMAZ MESELESİ 163
DURU İLE YENİ BİR BAŞLANGIÇ UMUDU 164
ÖDEME KRİZLERİ VE PİYASA GERÇEKLERİ 166
DURU İLE GEÇİRİLEN HUZURLU SAATLER 167
TİCARİ HAYAL KIRIKLIKLARI VE YILMAZ'IN İHANETİ 168
O KARANLIK AN: ÇAY MAKİNESİNİN PATLAMASI 169
HASTANE SONRASI HUZUR VE ESKİ GÜNLER 170
TEHDİTLER VE BEKLENMEDİK ÖDEMELER 172
ALIN TERİ VE YENİ BAŞLANGIÇLAR 173
TESLİMİYET VE CEZAEVİ GÜNLERİ 174
ESENYURT DOSYASI VE SELMAN'IN OYUNU 175
İHSAN BEY VE CAM ÖLÇÜLERİ 177
ASKERİYEDE YAPTIĞIMIZ İŞLER 179
YENİ BİR BAŞLANGIÇ: KENDİ İŞ YERİM 181
HİKMET AKDENİZ VE 700 DAİRE HEYECANI 183
ELEMAN ARAYIŞI VE İSMAİL BEY'İN MEMNUNİYETİ 184
BEŞİKTAŞ İŞİ VE YAŞLI HANIMIN TEŞEKKÜRÜ 185
KARAYOLLARI MAHALLESİNDEKİ SOSYAL HAYAT 187
HAYATIMDAKİ EN BÜYÜK SÖZLEŞME 189
BEŞİKTAŞ'TAKİ ESKİ DOSTLAR VE YENİ İŞLER 191
AİLE SOFRASI VE GELECEK KAYGISI 192
TİMUR'UN USTALIĞA ADIM ATIŞI 194
YENİ MAKİNE YATIRIMI VE HEYECAN 195
BEŞİKTAŞ'TA BİR PAZAR GÜNÜ 197
ÇERKEZKÖY VE HESAPLAŞMA 198
YENİ BİR BAŞLANGIÇ 199
BALIKESİR'DE MOLA VE ISINMA 201
BEKLENMEDİK BİR MİSAFİR 203
GECE MESAİSİ VE İŞ BİTİRME TELAŞI 204
YAKUP'UN OFİSE GELİŞİ VE SON HESAPLAŞMA 206
İNAL İNŞAAT'IN İLK BÜYÜK İŞİ 207
DÜKKÂNIN BEREKETİ VE İLK MÜŞTERİLER 209
KIZILPINAR ŞANTİYESİNDE ZORLU GÜNLER 211
TİCARİ ANLAŞMALAR VE TAKASLAR 212
MADDİ SIKINTILAR VE BEKLENMEDİK KAYIPLAR 214
ACI BİR HABER: SÜLEYMAN'IN VEDASI 217
YENİ İŞLER VE DOSTLUKLAR 218
EKONOMİK MÜCADELE VE KARDEŞ DESTEĞİ 219
HELALLEŞME VE EKONOMİK DÖNÜŞÜM 220
YENİ BİR SAYFA: MURADİYE VE GELECEK PLANLARI 222
KAZA VE KARANLIK: 19 MAYIS 2023 223
MANEVİYATA SIĞINIŞ VE İLK ADIMLAR 224
TER KOKUSU VE BAŞARIYA GİDEN YOLLAR 225
BİR USTANIN ŞEKİLLENEN DÜNYASI VE
EKO-PEN'İN DOĞUŞU 226

YAZAR HAKKINDA

1971 yılında Muş'un Bulanık ilçesine bağlı Balotu köyünde dünyaya gelen yazar, köy okulunda başlayan eğitim hayatına Muş Lisesinde devam etti. Akademik hayatla pek barışık olmayan yazar; küçük yaşlardan itibaren sanatçı olmayı, eserler yaratmayı hayal etti.

2015 yılına kadar Muş'ta esnaflık ve müteahhitlik yapan yazar, ekonomik zorluklar nedeniyle İstanbul'a taşındı. Devasa bir şehirde uzun yıllar bin bir güçlükle mücadele etti; yaşadığı olaylar ve tanıdığı insanlara ilişkin gözlemlerini biriktirdi. İş hayatında daima "dürüstlük ve güven" felsefesiyle hareket etmesine karşılık beklemediği mağduriyetler yaşadı, büyük haksızlıklara uğradı. Tuzağa düşürülüp tüm mal varlığını kaybettiği gün aynı zamanda kendini cezaevinde buldu. 20 aylık bu süre zarfında zihninde biriktirdiği notlarını "Anılarla Film Gibi Bir Hayat" adlı ilk kitabında kaleme aldı.

O, BENİM BABAMDI

Babam, zamanında Muş'un Bulanık ilçesinden Kars'ın Ardahan ilçesine göç etmiş. Gariban ve yoksul bir ailenin 3 oğlundan biriymiş, göç ettiğinde henüz 15 yaşındaymış.

Bir kardeşi askerlik çağında hastalanıp vefat etmiş. Öncesinde Muş'a gelme nedenleri de yoksulluk ve çaresizlikmiş. O dönemlerde işgal altında olan Doğu bölgesinde, yeni yerleşen insanlara hane başı diledikleri kadar arazi tapusu verilirmiş. Muş'a, dedemle birlikte onlarca tanıdık aile de gelmiş.

Muş'a geldiklerinde ne kadar arazi alacaklarına ilişkin bir tartışması başlamış. Bizimkiler, "Eğer çok tapu alırsak vergisi de çok olur." demiş ve 150 dönüm tapu alile ev yapabilecekleri bir arsa almışlar. Ama bazı uyanık akrabalarımız, 500 dönüm arazi almış ve sonra da zengin olmuşlar. Babam, o dönem taş ev yapma işlerinde çalışır, ufak da olsa paralar kazanır, ailenin geçimine destek olurmuş.

Babamın bir büyüğü olan amcam, evli ve çoluk çocuk sahibiymiş ama tembelmiş, pek çalışmazmış. Zamanla babam bölgenin en iyi ustalarından biri olmuş. Marangozluk işini de öğrenmiş. Teknolojinin henüz gelmediği topraklarda çeşitli el aletleriyle çalışır, kapı ve pencereler yaparmış. Ardından askerlik çağı gelince Peygamber Ocağı'nın yolunu tutmuş…

İLK EVLİLİK, İLK ACILAR

Askerlik kurası Erzurum'a çıkmış. O dönem ulaşım imkânları son derece kısıtlı olunca Muş'tan Erzurum'a kadar yaya gitmiş.

Anlattığına göre, askerlikte tayın parası, sigara parası gibi harçlıklar verilirmiş. Babam masraf etmez, parasını biriktirirmiş. 24 ayın sonunda askerliğini bitirmiş. Tekrar yaya olarak memlekete dönmüş. Dönmüş dönmesine ama bir de ne görsün; kardeşi hiç çalışmamış, elde avuçta hiçbir şey yok. Babası zaten yaşlıymış, bir iş yapamıyormuş.

Ne yapacaklarını sorunca, babası "Seni bekledik." diye karşılık vermiş. İş başa düşünce ne yapsın; askerde biriktirdiği paralarla un, şeker, yağ, çay gibi temel ihtiyaçlar almış. Bir yandan da dinlenmeden çalışmaya başlamış. Yaşı 28 olduğunda kendine bir imalathane kurmuş.

Eskiden memlekette çok manda bulunurmuş. Boynuzlarından tarak yapmış, paralar kazanmış. Köylerde camiler, daireler, eski tip toprak evler yapmış. Ustalığı nam salmış…

Babasının ölümünden sonra evlenmiş. Bölgenin en güzel kızını almış. 5 kız çocuğu dünyaya getiren eşi, bir sure sonra kanser olmuş. Tedavisi mümkün olmayınca da vefat etmiş. Babamın acısı bunla bitmemiş, 4 kızı da vefat etmiş. Hayatta kalan tek kızı, henüz kundakta olan en küçüğüymüş. Bir süre sonra eş dost, "Evlendirelim seni." demişler. O dönem 2 büyükbaş tosunu başlık parası vererek annemi yakın bir köyden gelin getirmişler. Annem henüz 16 yaşındaymış…

"BİR OĞLUM OLURSA KURBAN KESECEĞİM"

Neredeyse her 2 yılda bir kız çocuğu doğuran annem, diğer yandan babamın önceki eşinden kalan kızı da bağrına basıp büyütmüş. Kendi 3 kızıyla beraber 4 çocuğu büyütmüş ancak bir yandan da erkek evladı olsun diye dua edermiş. Bir gün "Bir oğlum olursa kurban keseceğim." diye adakta bulunmuş. Benden 1 yaş büyük olan ablamın ayaklarına kına yakılmış. İnanışa göre böyle yapınca bir sonraki çocuk erkek doğuyormuş…

Nihayetinde ben doğmuşum, bir erkek evlat… Müjdeler verilmiş, "Teymur Bey bir oğlun oldu." demişler. Kurbanlar kesilmiş, eğlenceler yapılmış, fakirler doyurulmuş… Babam daha çok çalışmaya başlamış. Evin tek erkek çocuğu olarak el üstünde tutmuşlar beni. İyice şımartılınca artık ele avuca sığmıyormuşum. Konu komşu rahatsız olmaya başlamış, hakkımda şikâyetler gelir olmuş. Bir gün babam çok sinirlenmiş ve beni yakalayıp bir güzel dövmüş. Anlattıklarına göre evden ayrılmışım, haftalarca gelmemişim! Yakın köylerdeki bir akrabada kalmış ve âdeta evin yolunu unutmuşum.

Ama orda da rahat durmamışım, bir gün bir taş atmış ve komşu kızın kafasını yarmışım. Adam babama gelip beni şikâyet etmiş. Babam utanmış, sıkılmış ardından da Allah'a, "Kurban kestim, 'Oğul ver.' dedim ama pişmanım. Kurban keseyim de bunu geri al." diye mırıldanmış.

Babam günden güne yaşlanıyormuş. Benden sonra 4 kız 2

de erkek çocukları daha olmuş. Çocuk sayısı arttıkça daha çok çalışmak zorunda kalmış.

İlkokula 6 yaşımda başladım. Eskiden ilkokula başlama yaşı 7 olduğu için bir yıl okula kayıtsız gittim. Her sınıfın bir öğretmeni vardı ve beni çok severlerdi: Murtaza Hoca, Zeynel Hoca, İsmail Hoca, Turan Hoca… Diğerlerini hatırlamıyorum, unutmuşum. Babamın ünlü olması da beni sevdirmişti.

Okulda erkek öğrenciler elime sopa verirlerdi, ben de kız çocuklarını pataklar, ürkütürdüm. Onlar ise buna güler, mutlu olurlardı. Sınıfta uzun boylu, güçlü bir arkadaşım vardı; kimse bana yan bakmazdı çünkü o benim korumalığımı yapardı. Derslerimde çok başarılıydım, her yılsonu karnem "pekiyi"lerle doluydu. Babam da bununla gurur duyardı.

Yaz tatillerinde Kur'an kursları açılırdı, ben de çok hevesliydim. Büyüklerim bir gün olsun dinden, imandan bahsetmezdi. Fakirdik, kıt kanaat geçinirdik. Her yıl İstanbul'dan anneannem gelirdi, onlarca torba dolusu eşya getirirdi. Dayılarım ve teyzem de hediyeler gönderirdi.

Akşamları yatma saatini beklerdik. Elektrik yoktu, gaz lambası yakardık. Kocaman bir odamız vardı; tüm kardeşler aynı yatağa doluşur, birlikte uyurduk. Kur'an'a ve namaza meyil vermiştim. Büyük ablam Kur'an'ı çok güzel okurdu, ben de ondan öğrenmeye çalışırdım. Duaları ezberler, kendi kendime namaz kılmayı öğrenirdim.

Çocukluğumda Başbakan Süleyman Demirel'di. Henüz çok küçüktüm, Allah'ın Süleyman Demirel olduğunu sanırdım! Ona dua eder, "Kur'an'ı bana da nasip et." derdim. Camiye, hocaya gitmek isterdim ama imkânsızlıklar engel olurdu. O yaşta ablalarımla tarlaya gider, mısır ve pancar ekerdik. Üç beş kuruş kazanır, babamıza destek olurduk. Bazen çocukluğum ağır basar, arkadaşlarla top oynamak isterdim. Babam beni takip eder, ardından taş atarak eve dönmemi isterdi.

KÖPEK ISIRMASI

Bir gün evde uyuyordum. Babam beni iş yerine çağırdı. Vardığımda elime 1000 lira verdi, bakkaldan sigara almamı söyledi. Evin arkasına vardığımda komşunun uyuyan köpeğini gördüm. Aldırış etmedim ama birden üzerime sıçrayıp bacağımdan ısırdı. Korktum, bağırdım. Komşular koştu, bacağımda yaklaşık 10 santimlik bir yara vardı, kan kaybediyordum.

Babam koşarak geldi, komşuya sinirlendi. Beni sırtına aldı, köyün dışındaki ana yola kadar taşıdı. Yoldan geçen köy arabasına el kaldırdı. Canım yanıyor, avazım çıktığı kadar ağlıyordum. Hastanede acilden kuduz aşısı yapıldı. On iki gün boyunca sabah akşam iğne yapılacağı söylendi. Hastaneye yakın oturan amcamın kızının evine yerleştim. İğneler düzenli yapıldı ve zamanla iyileştim.

MURAT NEHRİ'NDE BOĞULMA RİSKİ

Murat Nehri kıyısında bir tarlamız vardı. Pancar ekilmişti, mayıs ayında çapa yapıyorduk. Benim yaşlarımda birkaç akrabam yardıma gelmişti. Öğlen paydosunda 'Biraz da yüzelim, serinleyelim." dedik. Benden bir yaş büyük akrabam Metin yüzmeyi çok iyi biliyordu.

"İlk giren ben olayım, derin değilse siz de gelin." dedim ve suya atladım. Meğer su çok derin ve dönemeçliymiş, insanı kuyuya çeker gibi hortum oluşturuyordu. Metin suya atladı, "Sakın gelme!" diye bağırdı, kendini zor kurtardı. Ben şaşkınlıkla "Gelmeyin." dedim ama dayanamayarak tekrar suya atladım. Hortum beni suyun altına çekmeye başladı. Bir girdim, bir çıktım!

Boğulduğumu sanan Metin, yeniden suya atladı. Yüzerek yanıma geldi, "Kolumdan tut, seni çıkarayım." diye bağırdı ama ben kendimden geçmiş, duymuyordum. Birden boynuna sarıldım, bu kez ikimiz de boğulma tehlikesi geçirdik. Zor da olsa benden kurtulup kenara yüzdü. Sonra tekrar suya atladı ama bu kez bana yaklaşmadı, uzaktan bir kolumdan tutup diğer koluyla kulaç atarak beni kenara çekti.

Kenarda izleyenler şaka yaptığımızı sanıp gülüyorlardı. Kenara çıkarıldığımda kendimden geçmişim. Tekrar suya atlamaya çalışırken Metin beni tuttu, alandan uzaklaştırdı. Tam iki yıl boyunca kâbuslar içinde yaşadım. Su içerken bile korkar oldum. Babama yalvarıp tarlayı satmasını istemiştim.

KÖYDE ÇOCUKLUK HAYATI

Hayvanlarımızı sabahın erken saatlerinde dağa otlatmaya götürürdük. Hayvanlar dağ bayır yayılırken biz hırsız-polis, çelik-çomak, deve güreşi, uzun atlama gibi oyunlar oynardık. Havanın kararmasıyla evimize mutlu mesut dönerdik.

Çocukken Ticaret Yapmak: Eskiden sakızlar numaralı paketlerde satılırdı. Köyde çocuklara sakız satardım. İki kişi sakız alır, kimin numarası büyükse diğerinin sakızını kazanırdı; düşük numaralı olan parasını öderdi.

Sigara sıkıntısı da vardı. Tekel her köye kontenjan uygular, sigara bulunmazdı. En kaliteli Samsun ve Maltepe filtreli sigaralar makbuldü. Bafra, Bitlis, Birinci gibi markalar da bulunurdu. Yakın köy bakkallarından ikişer kilo sigara alır, köy içinde kapı kapı dolaşıp satar, para kazanırdım.

Naylon Ayakkabı Sevincim: Çocukluğumuzda lastik ayakkabı giyerdik. Sonra Adidas markalı naylon bağcıklı ayakkabılar çıkmıştı. Koştururken kenarlarından küçük yırtıklar oluşurdu. Annem her yırtığa naylon yama yapardı. Çok mutluydum, sanki zamanın en zengini benmişim gibiydim. Ayakkabı yırtıldıkça yama yapıp giymeye devam ederdim.

ORTAOKUL HAYALİ

İlkokulu "pekiyi" ile bitirmiştim. Ortaokulu devlet parasız yatılı okulunda okumak istiyordum. Yakında sınavlarımız vardı. Babam şehirden bana siyah bir takım elbise, kravat ve siyah ayakkabı almıştı. Giyinip köy içinde tur atar, havalara girerdim.

İlk sınavımız ilçede, Bulanık Lisesi'nde yapıldı. Köyümüzden 10 öğrenci minibüsle ilçeye gidip sınava katıldık. Kazanmıştım; babam, annem ve kardeşlerim çok sevindi. İlçede köylümüz Nazım amca çay ısmarladı, "Ekrem memur olunca o da bize de çay ısmarlar." dedi. Bir komşumuz, babama "Oğluna kol saati al." deyince amcam araya girmiş ve "Liseyi okuyunca ben alırım." demişti.

Ortaokula başladıktan 15 gün sonra Muş'ta ikinci sınav vardı. İki arkadaşla bir gün önce gidip otele yerleştik. Yatağı açtığımda pireler sağa sola kaçıştı. Gece uyuyamadım, sabah sınava yorgun girdim. Sonuçlar açıklandı: Ben, Cahit ve Enes Muş Lisesi'ni; Selçuk, Çetin ve Taner ise Van Lisesi'ni kazanmıştı. Sevinçten hayaller kuruyordum. Okula başlamak için doktor heyet raporu lazımmış. Raporu Erzurum'dan almak için Enes, Cahit, ben ve babalarımızla yola çıktık.

ERZURUM VE MUŞ LİSESİ

Erzurum'a gittik. Havalar çok soğuktu. Arı Oteli'nde kaldık. Doktor kontrollerini üç günde tamamladık. Otobüsle Erzurum'dan Muş Lisesi'ne vardık. Okul koridorunda müdürü bekliyorduk. Karşıdan kilolu, gri ceketli, kırmızı kravatlı biri geldi. Yaklaştıkça gözlerine baktım, gülümseyince "Bu çocuk kimin?" dedi. Babam öne çıkıp "Benim oğlum." deyince, "Hiç masraf etme, bu çocuk okumaz." dedi. Babamın morali bozuldu, "Yok hocam, öyle deme, okur okur." dedi. O an anladım ki güldüğüm kişi okul müdürüymüş.

Okula Alışmak: Babamlar ayrılınca çok ağladım, annemi özlemiştim. Onu çok severdim, hep onunla yatardım. Babam ayrıldıktan sonra okul personeli bizi sınıflarımıza götürdü. Okulun yanında devasa, beş katlı bir bina vardı; kalacağımız pansiyonmuş. Koğuşta iki katlı demir ranzalar, eski yataklar, kirli battaniyeler vardı. Yemek salonu, televizyon izleme yeri ve banyolar gezdirildi. Benimle Enes'in sınıfı 1-K, Cahit'in sınıfı ise 1-C idi. Kitap ve masraflar ailemiz tarafından karşılanıyordu, devlet destek vermiyordu.

İLK HAFTA VE SPOR KOLU

İlk bir hafta boyunca yatağa girdiğimde gizlice ağlardım. Zamanla alıştım. Banyolar çalışmazdı; hafta sonları otobüsle askeriye hamamına götürülür sonra pansiyona dönerdik. Yemekler düzenliydi, günde üç öğün verilirdi. Okumayı pek sevmezdim ama zekiydim, akıllıydım. Yıl 1982 idi.

Ders çıkışlarında başımı alır, Muş'un uzun caddesinde yürürdüm. Yol sonunda bir dondurmacıya uğrar, dondurma yerdim; çok lezzetliydi. O dönemlerde televizyon yoktu, kahvelerde video izlerdik. Cüneyt Arkın'ın filmlerini seyreder sonra okula dönerdim. Babam ziyaretime geldiğinde 1000 lira harçlık verirdi, okulumu sorardı. "Çok iyi." der, savuşturdum.

Derslerimde tarım, ticaret, coğrafya, müzik, beden eğitimi, resim, İngilizce ve matematikte başarılıydım ama sosyal ve Türkçede zorlanırdım.

YARIŞMA VE UYUZ HASTALIĞI

Her cuma günü dersin son iki saatinde spor yapardık. Bir gün spor salonunda türkü ve şarkı yarışması düzenlenmişti. Yüzlerce öğretmen ve veli toplanmış; müzik çalar, mikrofon ve hoparlörler kurulmuştu. Güzel sesi olan öğrenciler sırayla çağrılıyordu.

Anons yapıldı: "Ve işte Ekrem Çiftçi!" Şaşırdım. Okulun en küçük, haylaz ama kendini sevdiren öğrencilerinden biriydim. İsmi anons ettiren beden eğitimi öğretmenim Battal Hoca'ydı. Utanıp sahneye çıkmayınca beni kucağına alıp sahneye bıraktı. Alkışlar koptu.

Sırasıyla türküler söylendi, sıra bana geldi. Çok utanmış, terlemiş, rengim solmuştu. Sonunda cesaretimi toplayıp bir türkü söyledim. Jüri puanları açıkladı: "Yarışmamızın birincisi Ekrem Çiftçi!" Şaşırdım. Ödül töreninde parlak bir paket verildi. Pansiyona koşarak döndüm, arkadaşlar omuzlara aldı, alkışladılar. Hediyemi açtım: Bir paket bisküvi ve bir kalemdi.

Uyuz Olmak: Okulda uyuz hastalığı yayılmıştı. Uyuz olanlara 15 gün izin verilecekti. Ben ve bir arkadaşım kendimizi zorla kaşıyıp vücudumuzu kanatıyorduk. Sabah doktora çıktım, uyuz raporu verildi. Annemi çok özlemiştim. Minibüsle eve gidip 15 gün tatil yaptım, hasret giderdim.